

Izhaja

v sak petek z datumom
prihodnjega dneva.

Dopisi naj se frankujejo in pošiljajo uredništvu lista „Mir“ v Celovec, Pavličeva ulica št. 7. Osební pogovor od 10. do 11. ure predpoldne in od 3. do 4. ure popoldne.

Rokopisi naj se samo po eni strani lista napišejo, druga stran naj bo prazna.

Rokopisi se ne vračajo.

Dopisom je treba za odgovor priložiti poštno znamko.

MIR

Glasilo koroških Slovencev

Velja

za celo leto 4 krone.

Denar naj se pošilja točno
pod napisom:

Upravništvu lista „Mir“
v Celovcu,

Vetrinjsko obmestje št. 26.

Narodna naj se plačuje
naprej.

Za inserate se plačuje po 20 vin.
od garmond-vrste vsakokrat.

Leto XXX.

Celovec, 7. prosinca 1911.

Št. 1.

Rdor pospešuje „Mir“, dela za narod!

„Mir!“

Kako prijetno bi bilo na svetu, ako bi se vsi ljudje ljubili, ako bi si bili vsi narodi prijatelji! Žal da se že v vsaki vasi dobi zloben sosed, ki dobrim in mirnim sosedom nagaja, draži, dela tako prepír in povzroča tožbe. Najboljši človek ne more in ne sme držati rok križem, če vidi, da mu njegov grabežljivi sosed krade njegovo posest, če mu uhaja na njegovo polje in hoče imeti, on tujec, tam več pravice nego lastnik sam. Najbolj čudno je pa, če zlobni sosed kriči na vsa usta, da njegov sosed hujska, da mu ne dá miru, ker ga ne pusti krasti, ker brani svojo posest záse in za svojo družino.

Tako se dogaja z nami, koroškimi Slovenci. Ni je v Avstriji dežele, kjer bi bil kak narod tako brezpraven, kakor smo koroški Slovenci. Vsi državni uradi, vsi državni uslužbenci, od deželnega predsednika do zadnjega škrica so uverjeni, da smejo z nami ravnati, kakor se jim zljubi, ne da bi se jim bilo treba česa bati. Zato delajo nemški nacionalci z nami, karkoli se jim poljubi. In če imajo tu pa tam še kako zapreko, pošljejo k deželnemu predsedniku ljudi od nemškega „Volksrata“, ki se itak vsake štiri najst dni valjajo po predsednikovih blazinah in kanapejih, in — vse je doseženo.

Gorje pa, če se koroški Slovenec drzne, zahtevati samo to, kar mu dovoljuje zakon. Takoj je razglašen za največjega hujskača, in preganjajo ga kakor psi plahega zajca. Tirajo ga pred sodišče, in če je enkrat tam zaradi svoje narodnosti, potem je škoda za vsako besedo, najbolje je, da reče: Naroden Slovenec sem, toži me zagrižen nemški nacionalce, tožba je politična, kaj se bomo trudili, kar v ječo z menoj, si prihranimo vse razburjenje, brezpotrebno debato, uspeh bo itak eden in isti!

In tisti, ki imajo razvit čut pravičnosti, ki se jim smili ubogo zatirano ljudstvo, ki so se mu postavili na čelo, ga vodijo, branijo, ki branijo le

zakone, postavijo, so v javnosti — največji hujskači. Nasprotnik, ki grabi in krade naše pravice, jim očita, da delajo nemir v deželi, do pičice tako kakor zloben sosed, ki je silno užaljen, če se ga ne pusti krasti.

Kakšno stališče naj zavzamemo v tem boju zatiranci? Tisti, ki iščejo samo dobiček, ki hočejo tako živeti, kakor da bi nikdar ne umrli, grdi izdajalci uskočijo v vrste močnejšega sovražnika, da dobijo za to sramotno izdajstvo — drobtine, ki bi jim jih tudi ne manjkalo, ako bi ostali značajni. Slabotneži in strahopetci tarnajo in se ozirajo za vsakim voglom, če jih ne vidi kak nasprotnik, vsakega boja se bojijo in tresejo se kakor šiba na vodi. Može s častjo in pogumom pa se ne umaknejo niti za ped. in vztrajajo, da odbijejo krepko vsak napad, nikdar se ne utrudijo, pa tudi nikdar ne priznajo. To so moške značaji, ki zaslužijo, da pred vsakim snameš klobuk; to je tista pogumna četa, ki gre od zmage do zmage, ki se je zategadel nasprotnik tako boji, pa tudi sovraži, to so bojne vrste, ki so si sveste zmage. Ni več mala ta četa. Od dne do dne se množi, v naše vrste prihajajo nove, čile moči, naša vojska je kljub velikim, skelečim ranam, ki nam jih zadaja sovražnik, zmagoslavna, zato ker ne spi in ker vsak ki pade, dobi dva naslednika.

Tako se vojskujemo koroški Slovenci za — mir in ljubezen. Prisiljeni smo, da se vojskujemo, ker nas nasprotniki ne pustijo v miru. „Freie Stimmen“, ki tako rade zatrujejo ljubezen do „mirnih koroških Slovencev“, to je do tistih, ki si dajo od nasprotnikov kožo dreti in se samega strahu ne upajo zavpiti, se že strašno bojijo, da bi zmernejši Nemci sklenili s Slovenci mir. Čisto očitno so izjavile ob novem letu, da se bojijo miru, ker bi jim mir odnesel, kar so si priborili v hudem boju. Zato je treba hujskati, proti Slovincem, ljudi razburjati, jim lagati, da se godi Nemcem krivica, ako zahtevajo Slovenci záse pravico!

Dober sosed ne bo imel nikdar miru pred zlobnim sosedom, dokler si ga ne bo izvojeval. In ker hočemo koroški Slovenci mir, ker hočemo sporazumljenje, ker hočemo živeti tudi z drugim narodom v ljubezni, pa to zabranjujejo nemški

nacionalci, zato si bomo ta mir in ljubezen priborili. Le v vojsko, kar našega leze in gre, ker smo prepričani, da bomo dobili pravice in ljubi mir le tedaj, ako si jih bomo izvojskovali. In tej vojski bo načelo vedno „Mir“, ker hoče priboriti koroškim Slovincem mir!

Koroško šolstvo pred sodiščem.

(Konec.)

Slovenski Nemci.

Dr. Brejc nadaljuje v svojem zagovoru: V Grabštanju je po ljudskem štetju 80% Slovencev in 17% Nemcev. V grabštanski šoli je izmed 270 otrok samo 14 nemških. Iz tega sledi, da vladajoča stranka v Grabštanju ni nemška, ampak to so nemškomisleči Slovenci; to je čisto narobe-pojem. Ne verjamem, da si morete te vrste ljudi predstaviti, ker med Nemci ne poznate slovenskomislečih Nemcev. Zato se v Grabštanju ne gre za kako nemško in slovensko stranko, ampak za dve slovenski stranki.

Šola v Grabštanju je nemško organizirana. Iz tega seveda sledi, da mora biti pouk čisto nemški. Otroci se ne učijo samo nemško, ampak v vseh učnih predmetih kakor v branju, pisanju in računanju in, kakor se že vsi predmeti imenujejo, se poučujejo v nemškem jeziku. Vsaj tako bi se v nemško organizirani šoli moralo poučevati. Toda dejanske razmere so tako močne, da se načrt take šole sploh ne da v resnici izvršiti. V Grabštanju je nad 250 otrok, ki ne razumejo prav nič nemško, ko vstopijo v šolo, v kateri bi morali in smeli samo nemško govoriti. Seveda se učitelj ne more z njimi pogovarjati takoj nemški, ker ne znajo. Ali jih pa naj tako uči kakor žival, ki ne razume, kaj se uči? Če torej učitelj sprva uči s pomočjo slovenskega jezika, še to seveda nikakor ni kak pouk v slovenščini, ampak samo pripomoček, da se more z otroki sporazumeti. Recimo, da si kak Francoz najme Nemca, da bi se naučil nemško. Menite-li, da se

Podlistek.

Baltazar.

Napisal Anatole France. — Poslovenil Š. K.

(Dalje.)

II.

Noč je bila zelo temna. Kraljica je bila v nočnem času dokaj majhna. Odpeljala je Baltazarja v neko krčmo, kjer so se shajali delavci in težaki z vlačugami. Sedla sta za mizo. Pri svetlobi slabo brleče svetiljke in v zakajenem zraku sta videla nekoliko smrdečih divjakov, ki so se topli z rokami ali z noži za kakšno žensko ali za čašo pijače, dočim so drugi ležali s stisnjenimi pestmi pod mizo. Krčmar, ležeč na vrečah, je gledal prepire svojih gostov.

„Zelo rada bi jedla takole ribo s stolčnim česnom.“

Baltazar je naročil ribo.

Ko je kraljica ribo pojedla, zapazil je kralj, da ni vzel s seboj denarja. Toda ni skrbel mnogo za to, ker je mislil, da bode mogel oditi, ne da bi plačal račun. Krčmar pa njima je zastavil pot; njega je imenoval sužnja, njo pa navadno vlačugo. Baltazar ga z enim udarcem pobije na tla. Gostje navalijo z noži na oba tujca. Zamorec pograbi nek tolkač za egiptovski česen, onesvesti dva napadalca, druge pa prisili se umakniti.

Ves ta čas je čutil toploto kraljičinega telesa, ki se je pritiskala k njemu — zato je bil

nepremagljiv. Krčmarjevi prijatelji, ne upajoč se v njuno bližino, so metali na njega prstene vrče za olje, kositrne skleda, prižgane svetilke, in naposled celó kotel, v katerem se je kuhalo celo jagnje. Kotel je padel ravno na Baltazarjevo glavo; za hip je ostal kralj pri miru, zbiral je svojo moč; nato pa je vrgel kotel nazaj s toliko silo, da je zadel z deseterno močjo. Ko je kotel zadel, zaslišal se je grozen krik in smrtno hropenje.

Baltazar je porabil zmešnjavo in v strahu, da ne bi kdo ranil kraljice, jo je objel in z njo v naročju zbežal po temnih, osamljenih ulicah. Nočna tišina je pokrila zemljo. Begunca sta slišala, kako se izgublja krik pijancev in žensk, ki so ju preganjali na slepo srečo po temnih ulicah; kmalu nista slišala ničesar drugega, nego lahko kapljanje krvi, ki je padala z Baltazarjevega čela na Balkidin vrat.

„Jaz te ljubim,“ šepetala je kraljica.

Mesec, ki se je pokazal izza temnega oblaka, je obsijal bledost in vlažnost Balkidinih napol odprtih oči. Šla sta po strugi posušenega hudo-urnika. Naenkrat spodrsne kraljeva noga po vlažnem mahu. Padla sta objeta. Njima se je zdelo, da padata v sladko, brezno in da je za nju prenehalo življenje na tem svetu...

Zjutraj so ju opazili mimoidoči razbojniki.

„Gotovo so siromašni ljudje,“ so govorili razbojniki, „mi jih bomo lahko zelo drago prodali zaradi njihove lepote in mladosti.“ Stopili so k njima in ju privezali k oslovemu repu ter nadaljevali svojo pot.

Baltazar zvezan je grozil razbojnikom s smrtjo. Balkida pa, drhteč od svežega jutranjega zraka, se je smejala nečemu nevidnemu. Potovali so po strašnih pustinja, dokler jih ni pričela nadlegovati huda dnevna vročina. Solnce se je bilo že zelo visoko vzdignilo, ko su jo razbojniki razvezali ter postavili kraj sebe v senci neke pečine. Vrgli so jima nekaj plesnivega kruha, ki ga Baltazar ni hotel vzeti, kraljica pa ga je nasprotno zelo lakomno jedla.

Kraljica se je neprenehoma smejala; ko jo je razbojniški glavar vprašal, zakaj se smeje, odgovorila mu je:

„Moram se smejati pri misli, kako vas bodem dala obesiti.“

„Res,“ zakliče glavar, „precej čudno se slišijo te besede iz ust take lepote kakor si ti, draga moja! Gotovo nas bodeš dala s pomočjo svojega ljubčka obesiti?“

Na te besede je skočil Baltazar ves besen v njega, in gotovo bi ga bil zadavil, da mu ni razbojnik porinil noža do držaja v trebuh. Ubogi kralj je padajoč pogledal kraljico in takoj zaprl oči.

III.

V istem hipu nastane velik šum ljudi, konj in orožja. Balkida je spoznala hrabrega Abnera, ki je prihajal na čelu čete, da osvobodi svojo kraljico, za katere beg je že sinoči izvedel.

Trikrat se je vrgel na kolena pred njo in zapovedal prinesiti nosilnico, ki je bila za njo pripravljena. Medtem so vojaki zvezali razboj-nike. Kraljica se je nato obrnila k razbojniškemu glavarju in mu rekla v smehu:

bo s Francozom pogovarjal Nemec samo nemško? Francoz bi mu rekel: „Jaz te prav nič ne razumem, na tak način se ne bom naučil nemški.“ Če pa mu Nemec pove po francosko, to in to se pravi po nemško tako in takole, ali menite da poučuje potem Nemec Francoza v francoskem jeziku, ker govori z njim francosko? Ne, uči ga nemškega jezika, posluša se pa samo pri tem francoščine. Tako je tudi v našem slučaju. Če je „Mir“ pisal, da nadučitelj ne poučuje nobene črke slovensko, je do zadnje besede resnično. Posluša se le v toliko slovenščine, da ga otroci sploh morejo razumeti. Ko pa se otroci le malo naučijo nemško, potem pa se govori z njimi samo nemško. Na tej podlagi se Slovenci ne bodo naučili ne brati ne pisati v svojem jeziku. Od šolskega nadzornika Juvana smo slišali, da bolj talentirane otroke rabijo kot tolmače, da morejo druge otroke razumeti. To naj bi bil modern pouk? **To je barbarizem na revnih otrocih!** Danes ste tukaj slišali, da so bili otroci klofutani, ker so v prostem času govorili slovensko. S kakšno pravico klofuta učiteljica Summerer otroke, če v prostem času govorijo med seboj slovensko? Kje stoji to prepovedano? Slišali ste pa tudi, da se **otroci ne naučijo slovenskega abece.**

Surovost sistema.

V 31. tednu prvega šolskega leta se učijo otroci latinskega, pa ne slovenskega abece, latinski abece se pa v bistvenih točkah razločuje od slovenskega, tako da otroci še ne znajo slovensko brati, ako znajo latinski abece. (Po navadi se pa tudi ne naučijo popolnoma brati v latinskem abece, ampak se le bolj zaradi lepšega čisto na kratko učijo latinski abece, to pa zaradi tega, ker se deželni šolski svet — boji, da bi se na tej podlagi naučili otroci sami slovensko brati. Op. ured.) V tem sistemu tiči surovost nasproti Slovincem. Toda godijo se še druge reči. **Da se slovenskim otrokom zamori ves narodni čut, morajo peti samo nemške pesmi in moliti nemško. Ves sistem meri na to, da se slovenski materni jezik zanemarja, da se otrokom vzame čut, da so Slovenci, da sploh smejo biti Slovenci!** Otroke se zmede, da ne vedo, kaj da so. Tako se že v nežna srca zanese razdvoj, ki ga nosijo potem s seboj celo življenje. Vi ste Nemci in nikdar ne boste rekli, ne vem, kaj da sem, ali Slovenec, Lah, Čeh ali Nemec? Vi veste, da ste Nemci. Sedaj pa vprašajte velik del teh „deutschgesinnte“ Slovencev, in ne bodo vedeli, kaj da so. Da so rojeni Slovenci, to vedo, doma govorijo slovensko, sicer se je pa po šoli vzgojil v njih čisto poseben čut nemškega čuta. **In v teh ljudeh ni nobene zanesljivosti. Na te „Nemce“ tudi ne morete biti ponosni, ker so ubogi na duhu.** Oni slepo služijo tujemu narodu.

Kaj bi storili Vi, ako bi kdo pričakoval od Vas, Vi naj bi dali svoje nemške otroke v šole, kjer bi se naj nemščina rabila le kot pomožni jezik, recimo, da bi kje gori v nemškem delu Zgornje Koroške začeli poučevati nemške otroke samoslovensko? Kar bi sami storili, tega tudi

ne smete zameriti Slovincem! Kaj bi Vi storili? Še vse drugače! Šole bi porušili in rekli, šolske oblasti so izgubile vso pamet!

Pustite Slovence ostati Slovence, Nemce pa Nemce! Jaz na pr. nikdar nisem hodil v nemško ljudsko šolo, in vendar slišite danes, da govorim dobro nemško, govorim pa tudi popolnoma pravilno slovensko. Slovenski otroci pa, ki so hodili v čisto nemške šole, se ne naučijo niti popolnoma nemški niti slovenski. Namen nemških šol za Slovence je torej le, Slovence ponemčiti, to je, vzeti jim vsako možnost, da bi se v slovenskem jeziku izobrazili, znali brati slovenske časnike in knjige. Toda gospoda moja, kljub temu ne bo iz njih nobeden Nemec, ampak pravi nezobražen revež, ki niti ne ve, kaj da je!

Zato boste priznali, da je kritika v „Miru“ bila zelo ponižna in mila. Dopisnik daje pravzavir samo nasvete in prosi. Potem cela kritika tudi ni naperjena zoper zasebnega tožitelja, ampak samo zoper ta neumni pedagoški sistem. Najboljši dokaz, da Slovenci nismo sovražili osebe tožiteljeve, je, da je tožitelj korespondiral z g. poslancem Grafenauerjem. G. Serajnik sam je tudi verodostojno dokazal, da nima nobenega sovražstva do nadučitelja, nikdar se nista prepirala, nikdar kregala. Jaz tudi prav ničesar nisem zoper to, da se preberejo spričevala za nadučitelja; saj on ne more drugače postopati na nemški šoli, kakor dela, on mora, kriv pa je deželni, kriv je okrajni šolski svet, kojega izvršilni organ je nadučitelj; on mora tako delati, naj bi bilo še tako neumno. Nadučitelj je žrtev tega sistema in bi z drugim šolskim sistemom dosegel pač vse druge uspehe v šoli. Potem se pa tu govori, kakor da bi bil prišel nadenj sam sodni dan! Sistem se je kritikoval in to po vsej pravici, zato pa se deželni šolski svet ni upal tožiti. Meni bi bilo mnogo ljubše! Zakaj ne nastopi deželni šolski svet, zakaj ta ne toži? Pač ve, da se gre v inkriminiranem članku zgolj za kritiko, ki jo beremo vsak dan v raznih listih. Kritika pa je bila še vsikdar dovoljena! Kaj si morajo pustiti na pr. dopasti ministrski predsednik in ministri! Celo pokrovi pultov pridejo tuptatam z njihovimi glavami v neprijetno dotiko, pa tudi to si morajo dati dopasti.

Poglejte enkrat v svoje, v nemške liste! Kako ostro pišete, ne samo o nas, ampak tudi čez vladno, čez svoje ljudi v lastni stranki, če se ne godi vse po volji urednikov! Ali pogledajte celo v socialdemokratske liste! Zakaj bi ravno koroškim Slovincem isto ne bilo dovoljeno? Tukaj je ravno zasebni tožnik bolj papeški kakor papež sam! Čuti se razžaljenega, ko se njegova predpostavljena oblast ne čuti razžaljene. Že pri prvem poizkusu sprave se mu je reklo, da se mu da izjava, da se s člankom ni merilo na njegovo osebo, ampak na sistem. Če se učence v šoli klofuta, ako govorijo v prostem času slovensko, in če se jim prepoveduje slovensko pozdravljati, potem je šola vendar v resnici prava mučilnica! Če bi pa nadučitelj samovoljno poučeval drugače, nego mu je predpisano, bi bil od šolske oblasti kaznovan. Tega pa, da se ni držal šolskih predpisov, se mu ni očitalo. Predložila so se tudi spričevala za nadučitelja, da je dober nadučitelj,

celo neko pismo poslanca Grafenauerja in spričevalo slovenskega dekana g. Wieserja.

Vsa ta spričevala mu privoščimo in želimo, da bi pri kompetencah pomagala, toda s spričevalom nadzornika Juvana je drugače. Tega spričevala ne morem pripoznati, ker daje tukaj oče spričevalo svojemu otroku. To je namreč spričevalo za imenitnost lastnega otroka, sistem se hvali na vse pretege. To spričevalo ni mnogo vredno. Ravno to spričevalo je smrtna obsodba za sistem, zoper katerega se borimo. Če se glasom tega spričevala šolski uspehi že pri tej uredbi kljub mizerabnim razmeram tako dobri, potem moram reči, koliko boljši bi pač bili uspehi, če bi bila šola tako urejena, da bi se učili slovenski otroci slovensko in nemško! Pouk v nemščini bi niti najmanj ne trpel, ker se tisti, ki znajo slovenski, veliko lažje naučijo nemški kakor drugi. Saj najdete v deželi mnogo starih ljudi, ki so obiskovali šole, kjer sta se poučevala oba jezika, in ti govorijo oba jezika dobro. S tem pa prihajam tudi h koncu. (Poročevalec „Tagespost“, ki so ga kot nacionalca očitno bolela izborna zagovornikova izvajanja, je zaklical vmes: „Gott sei Dank!“) Dr. Brejc: To je moja zadeva; če vam je dolg čas, pa smete dvorano zapustiti. (Veselost pri poslušalcih.) Sklenem s staro prislovico: Delaj prav in ne boj se nikogar. Vprašal bi Vas pa kdo: „Kako morete Slovence oprostiti?“ Odgovorjam: Svojemu narodu ne bi koristili, ako bi obsodili Slovence zato, ker je Slovenec. Prosim za oprostitev.

G. dr. Brejc je govoril poldrugo uro. Med poslušalci so bili najzagrizenejši nemški nacionalci, kakor Steinlechner, ki je naredil par medklicev, sicer ne posebno dostojnih, ki si jih je naš poročevalec takoj zabeležil, pa mu je izvajanje zagovornika kmalu zaprlo sapo.

Dr. Sedlmayr na stvarna izvajanja dr. Brejca ni mogel stvarno odgovarjati. Priznal je, da je „dr. Brejc govoril sijajno“, prepričal pa da ga ni. Izrazil je svojo nevoljo, da je bilo občinstvo tako mirno in ni motilo zagovornika z medklici, z besedami, da bi se bilo v Grabštanju dr. Brejcu čisto drugače godilo, če bi bil doli govoril tak govor, v sodni dvorani pa je bilo tako mirno!! Hvalil je nemškutarijo in tem ljudem primerne šole.

Na njegova izvajanja je izjavil dr. Brejc, da nima povoda odgovarjati. — Kako so sodili nemški porotniki, smo že poročali. Obravnava je bila končana ob pol treh zjutraj.

Darovi.

Za podljubelski „Delavski dom“:

526. g. Ivan Žel v Železni Kapli	K 2.—
527—528. Nabiralnik pri Kušarju	13.—
529—531. Nabiralnik v Velikovu	20.—
533. g. Viktor Steska, Ljubljana	4.—
534. g. Plišovnik, Stražavas pri Škocjanu	3.—

Dnevne novice in dopisi.

Mladinoljubom. Vljudo prosimo, da vsak, ki še ni poročal o svoji „Ml. kn.“, naj hitro poroča. Ob enem lahko naznani svoje želje, ozir. težkoče, ki jih ima v svojem delokrogu. Hvaležni bomo zanje, če jih bomo poznali. Ob enem poročamo onim, ki so se obrnili na nas s svojimi željami, da kmalu dobe zahtevano, vse vezano. Vsem mladinoljubom pa kličemo: Podpirajte nas, in mi bomo vas!

Hein — Volksratorv eksponent. Od več strani nam prihajajo zaradi ljudskega štetja pritožbe o skrajno strankarskem postopanju vladnih organov. Nekatere slovenske občine so dobile ukaz, da morajo pripustiti zaupnike nemškonalne manjšine v kontrolo pri ljudskem štetju. Seveda so zahtevali isto pravico tudi Slovenci, pa so se njihove prošnje — odklonile. O vsem tem je popolnoma poučen deželni predsednik Hein, ki se je izrazil, da takih kontrolorjev ne more dopustiti. A za Nemce jih dopušča. Sumimo, da je dal Hein sam okrajnim glavarstvom tozadevna pristranska navodila. So se že v tej zadevi valjali po njegovih foteljnih razni volksratorvci.

Iz seje občinskega sveta celovškega. Celovčanom nikdar ne manjka zabave. Če nimajo denarja za visoke cene mestnega gledališča, potem pa se pobrigajo za seje občinskega sveta, delajo dovtipe in se imajo dobro. V seji 30. grudnia 1910 je veliki prijatelj Slovencev, dr. vitez pl. Metnitz, naznanil prošnjo nemškega Schulvereina, da sme pobirati na novega leta dan od 9. ure zjutraj do 1. ure popoldne na Novem trgu in sme v to svrhu pripraviti mizico s puščico. Občinski svetnik Neumann mora imeti pred Slovenci velik respekt, ker je rekel k tej prošnji: Potem pa pridejo bindišarji in postavijo tja svoje

„Ali mi bodeš kaj ugovarjal, ker sem vam v norosti obljubovala, da boste obešeni?“

Modrijan Sembobitis in hadum Menkéra, ki sta bila pri Abnerju, sta vzkliknila, ko sta zapazila kralja z nožem v trebuhu nepremično ležati na tleh. Takoj ga je z veliko nežnostjo dvignil Sembobitis, ki se je jako dobro razumel na zdravljenje; takoj je videl, da kralj še diha. Obvezal mu je rano, Menkéra pa je brisal peno, ki mu je vrela iz ust. Privezali so ga na konja in polagoma odpeljali v kraljičino palačo. —

Baltazar je ležal štirinajst dni v nezavesti. Brez prestanka je govoril o kotlu, o mahu, o klancu; glavno je klical po imenu kraljico. Naposled, po šestnajstem dnevu, je odprl oči in videl poleg sebe Sembobitisa in Menkéro, kraljice ni bilo.

„Kje je ona? Kaj dela?“

„Gospodar,“ odgovori Menkéra, „ona je v sobi s kraljem comagenskim.“

„Gotovo se pogovarjata o izmeni blaga,“ pristavi modri Sembobitis, „to te naj ne vznemirja, da ne škoduje mrzlica.“

„Hočem jo videti!“ zakliče Baltazar.

In kralj steče proti kraljičini sobam, niti Sembobitis, niti Menkéra ga ni mogel zadržati. Pred spalnico je srečal comagenskega kralja, ki je odhajal iz sobe, ves pokrit z zlatom in škrlatom.

Balkida, ki je ležala na škrlatni zofi, smejala se je pri zaprtih očeh.

„Moja Balkida, moja Balkida!“ zakliče Baltazar. Ona ni ne z glavo ganila, temveč se je še naprej smejala. Baltazar je stopil k njej in jo prijel za roko, katero pa je takoj zmaknila.

„Kaj hočeš od mene?“ ga vpraša.

„Ti še to vprašaš?“ odgovori kralj in udari v jok. Balkida ga pogleda z mirnim in nepremičnim pogledom.

Kralj je sprevidel, da je pozabila na vse in pričel jo je spominjati na ono noč. Ona pa mu je odgovorila:

„Jaz prav gotovo ničesar ne vem, kralj, kaj ti hočeš. Ali misliš, da pohnovo vino ni za nič. Gotovo si sanjal.“

„Kaj,“ zakliče nesrečni kralj, „ali so tvoji poljubi in rana ki sem jo dobil z nožem . . .“

Kraljica se dvigne. Dragulji njene oprave so zašumeli enako toči in blesk se je zasvetil kakor strela.

„Kralj, sedaj se zbere moj posvetovalni zbor, nimam časa, da bi ti zdravila sanje tvoje bolne glave. Stori, kar hočeš. Da si mi zdrav za sedaj!“

Baltazar čuteč, da ga prijemlje omotica, in da ne pokaže slabosti tej hudobni ženski, steče v svojo sobo, kjer pade v nezavest. Rana se mu je zopet odprla. (Dalje.)

Smešnice.

Dober odgovor. Klepetava stara devica se je v vlaku posmehovala dvema navzočima duhovnikoma. Na slednji postaji, predno je izstopila, je podražila duhovnika:

„No, v tem le kraju ni lepih gospodičen, ki bi gospodoma ugajale.“

Eden izmed duhovnikov: „Potem ste vi, gospodična, čisto gotovo iz tega kraja!“

revolverje. Cesarski svetnik Haderer se je pokazal še pametnega moža, ker je bil proti; seveda se je prošnji ugodilo. Koliko knofov so le kaj nabrali? Saj kronič Nemec ne izpusti rad, najmanj za tak namen. Potem so sklenili zvišati že itak visoke cene mestnega gledališča. Proti je govoril baron Wetzlar, češ, da je celovško mestno gledališče že itak dražje kakor so v Gradcu, cesarskem Dunaju, v Solnogradu, Olomucu in Ljubljani. Dr. pl. Metnitz je rekel, da tisti, ki hoče sedeti v prvi vrsti z monoklom, naj le plača „Pflanz“; baron Wetzlar je odgovarjal, da ima samo eden v prvi vrsti monokel. Kdo je le? Moža si bo treba iti ogledat, ker se Metnitz zanj toliko zanima. Prepirali so se mestni očetje zopet zaradi — električne železnice. Lani smo poročali, da je obljubil Metnitz začeti zidati električno železnico s 1. aprilom, mestni očetje pa bodo zadovoljni, če bo letos meseca junija začela voziti železnica. Pa še to ni gotovo. Baron Wetzlar je vprašal Metnitza, če more jamčiti, da bo otvorena električna železnica s 1. junijem. S tem je tako razžalil župana, da je hotel pobegniti in so ga morali prositi, da je ostal. Odkritosrčen je bil občinski svetnik g. Jantsch, češ, da zadeva ni tako nujna, ker — ni denarja. Metnitz je pa odgovoril, da se prav nič ne boji, dobiti novega posojila. Povpraševali smo se, kam je izginilo tako hitro zadnjih s milijonov kron posojila, da se misli že na novo posojilo?

„Korošec“ — „naroden“ list, se jezi, ker je dr. Brejč koroški šolski sistem v tožbi Leksa proti „Miru“ oziroma proti g. Serajniku osvetlil pred sodiščem. „Korošec“ se jezi, da je „Mir“ grajal škandalozni koroški sistem na šoli v Grabštanju, kjer je izmed 270 šolarjev le 14 nemških in je šola kljub temu čisto nemška. Prav po „Koroščevo“!

Kako nas štejejo. V Trgu je uradnik okr. glavarstva v pouku števnič komisarjem rekel, da je v trškem okraju občevalni jezik nemški in morajo vsled tega vpisati števniki komisari povsod nemški občevalni jezik. Slutimo, da se je to zgodilo tudi po drugih krajih, kjer tvorimo Slovenci narodne manjšine. Tako nam prihajajo iz št. Vida pritožbe, da za tamošnje Slovence na zahtevo komisar ni maral vpisati slovenskega občevalnega jezika. Vemo, da v trdoslovenskih krajih okrajna glavarstva niso ukazala tega za Nemce, ki znajo in so prisiljeni govoriti slovensko. To je tista hvalisana nepristranost vaših uradnikov, gosp. deželni predsednik. Seveda ne more biti drugače. Kakršen gospodar, takšen hlapec. Tega „objektivnega“ štetja se vam pa ni treba veseliti!

Kako jih boli! Kar so iskali, to so prejeli. Tajnik „Družbe sv. Cirila in Metoda“ je tožil „Mir“, namesto da bi mu družba kot najboljšemu zagovorniku in buditelju koroških Slovencev pomagala. Lepa narodnost „samonarodnih narodnjakov“. Liberalci so se razprave zelo veselili. Saj je agencija za razpravo več tednov pred razpravo znani liberalci iz celovške okolice. K obravnavi sta prišla samonarodni Kobentar, kojeg stranka se je zvezala pri občinskih volitvah v St. Jakobu v Rožu z nemčurji, in Prosekar. Pa prišlo je drugače. Pogorela sta Bercé in dr. Tavčar. Ta poraz liberalcem ne da miru. „Korošec“, vredno glasilo „samonarodnega“ zaveznika nemškutarjev, napada sedaj „Mir“ in dr. Brejč, ker je Bercé pogorel pred porotniki. Zakaj pa je šel tožiti? Seveda še zraven tudi laže, ker pravi, da je dr. Brejč govoril kakor kak nemški odvetnik proti slovenskemu duhovniku. „Korošec“ naj vendar ne sumniči tako pavšalno, ampak naj pove, kaj je pravzaprav govoril dr. Brejč. Kakor nemški odvetnik je govoril čisto nekdo drugi, to je zastopnik Bercéta, ki ga je poslala proti našemu prvoborniku pred nemško poroto — „Družba sv. Cirila in Metoda“ — žalostno dovolj! O žalostnem zastopstvu dr. Tavčarja ve povedati „Korošec“ samo to-le: „Obtožitelj dr. Tavčar se je zastojil trudil temu oporekati.“ Da izvedo ljudje resnico brez „špegel“ „Koroščevih“, povemo še enkrat, pa ne s kakim pavšalnim, lažljivim sumničanjem, ampak dobesedno, kako je govoril liberalni narodnjak dr. Tavčar in kako „nemško“ je govoril dr. Brejč. Dr. Tavčar je po stenografičnem zapisniku apeliral na nemške porotnike, ki je vse slovenske porotnike odklonil, sledeče: „Jaz stojim deset let kot vodja liberalne stranke; mi smo se zvezali s svobodomiselnimi Nemci, in kdo drug je bil tisti, ki je to zvezo označil kot izdajstvo, nego gospod dr. Brejč, ki jo je razbil v deželnem zboru kranjskem, in danes igra pred Vami ulogo rešitelja Koroške!“ Dr. Tavčar je skušal rešiti potaplajočo se ladjo tudi z izmišljotino, da je bil dr. Brejč svoj čas liberalci. Dr. Brejč je odgovoril na to, da prvič v svojem

življenju sliši, da je bil kdaj liberalci, poudarja, da nikdar ni bil drugega mišljenja kakor je sedaj in da tisti, ki to trdi, laže. Glede zveze liberalcev z Nemci pa je rekel pred nemško poroto: In še sedaj me veseli, da smo jo razbili!

Sedaj pa pogledajte lažnika „Korošca“, ki piše: „Nemški porotniki so bili po večini pripadniki nemške ljudske stranke, katere glasilo je „Grazer Tagblatt“. V tem listu se pa posebno udriha po slovenskih liberalcih na Kranjskem, ker so Nemci na Kranjskem v zvezi s klerikalci. To je odločilo in zato je bil v tej pravdi „Mirov“ odgovorni urednik, ki itak ni pisal tega članka, oproščen.“ Kolikor besedi, skoro toliko laži. Sam dr. Tavčar je na vsa usta patetično izjavil pred nemško poroto, da so bili liberalci zvezani z Nemci, sedaj pa piše Korošec, da je bil „Mir“ oproščen, ker so klerikalci na Kranjskem zvezani z Nemci. „Korošec“, zaman se trudiš! Tvojim lažem in tvoji narodnosti na Koroškem noben zaveden Slovenec ne bo verjel, odkar je dr. Tavčar povedal pred nemškimi porotniki, v čem da obstoji liberalna narodnost, in odkar se je tvoj pristaš in dopisnik št. jakobski Kobentar zvezal z nasprotniki, da bi podrli št. jakobsko trdnjavo. Kakor slabo se je posrečilo ta načrt Kobentarjev, kakor se je posrečilo družbin napad na „Mir“ in sta oba naskoka končala s strašnim moralnim porazom, ravno tako malo boš opravil ti „Korošec“ na — Koroškem s svojim krtovim delom. Ven z narodnim škodljivcem iz slovenskih hiš!

Usmiljeni brat iz št. Vida pride v kratkem v Celovec pobirat milodarov za bolnišnico.

Maks Stixovo tovarno peči v Celovcu sta prevzela Fyansch & Wiesauer.

Okrađena je bila natakarka Kat. Grašer v Železni Kapli za 300 K. Tatov še niso dobili.

Samomor. Na Silvestrov večer se je ustrelil na Ljubljanski cesti v Celovcu v spremstvu dveh žensk neki Jožef Platzler, pomočnik pri trvdki Klinge, ko se je vračal od Silvestrove veselice pri Grömmerrju. Živel je še kake pol ure. Star je bil še-le 24 let.

Velikovec. (Dober svet.) V Silvestrovi noči je ponemčena cestna fakinaža prilepila na napis „Sl. k. izobraževalno društvo Lipa“ papir v jasnih frankfurtskih barvah, naslikan z dobovim listjem, nemškimi trakovi, s puško in mečem, v sredi pa z napisom „Heil!“ Svetujemo dotičnim smrkavcem, naj si prilepijo na svoja čela napis „Heil“, ker jim manjka pameti!

Velikovec. (Zborovanje.) „Tako pa še niso igrali,“ so govorili udeleženci našega zadnjega mesečnega zborovanja o naših mladeničih in dekletih. In zares! Že poprej so se naši igralci in igralki vedno izkazali, da izborna razumejo ljudstvo kratkočasiti; toda nad vse nepričakovano se jim je to posrečilo zadnjo nedeljo na novega leta dan pri težki in požrtvovalni vredni gledališki predstavi „Divji lovec“. Kdor pozna to igro, sam ve, da zahteva izvežbanih moči. Zato pa tem večjo zahvalo zaslužijo naši vrli mladeniči in dekleta, ki so vsi svoje vloge kar le mogoče najboljšje izvršili. Posebno pohvalo pa zaslužijo „Tonček, Janez in Majda“. Le tako naprej! Poučen govor je imel kanonik g. J. Dobrovec, ki je v prvi vrsti zavračal lažnive in zavite nauke nasprotnikov o vzrokih portugalske revolucije. Ne duhovniki („klerikalizem“), temveč prostozidarji so spravili Portugalsko v bedo in povzročili revolucijo. Zborovanje je bilo sijajno obiskano.

Št. Rupert pri Velikovu. V sredo, dne 28. decembra l. l., ob 4. uri zjutraj je pogorelo pri Kolmanu v Klopicah. Skrajna je bila nevarnost, da bi ne pogorela cela vas. Sreča je bila, da so bili ljudje po vasi že pokoncu. Že je začelo goriti pri sosedu Kavanu, ali posrečilo se je ogenj pogasiti. Kako je ogenj nastal, še ni pojasnjeno. Ker je bila Kolmanova hiša prazna, tedaj je bilo ognju kmalu konec.

Št. Lipš. (Društven shod), ki se je vršil na Štefanovo pri Habnerju, se je prav dobro obnesel; v lepem številu so nas obiskali tovariši iz Dobrlevasi. Govornik, čast. gosp. kaplan, so v jedernatem govoru razložili koristi branja dobrih knjig in časnikov. Govornik je navduševal navzoče za številno naročbo katoliških časnikov, posebno na „Mir“. Gosp. župnik Weiss so orisali pomen ljudskega štetja. Nato se uprizori lepa igra „Dve materi“. Igralke so vsesokoz izvrstno rešile svoje vloge; hvala za požrtvovalnost posebno gospodični Tavčarjevi. Zamorec in berač Malha z ukradenimi črevlji sta napravila mnogo smeha. Z narodnimi pesmimi smo zaključili shod.

Obirsko. (Darilo.) Neimenovana dobrotnica iz Jezerskega je podarila naši župni cerkvi krasen mašni plašč, ki je stal 650 K. Prisrčno hvalo izrekamo tem potom blagi dariteljici hvalni obirski župljani. Bog plačaj!

Železna Kapla. (Zborovanje) našega izobraževalnega društva na Štefanovo se je vršilo ob zelo številni udeležbi v najlepšem redu. Posetili so nas tudi zastopniki bratskih društev iz Globasnice, Žitarevasi in Dobrlevasi. Po pozdravnih besedah voditelja zborovanja pojasnil nam je č. g. provizor obirski v daljšem, prav poljudnem govoru pomen ljudskega štetja sploh, in zlasti za nas koroške Slovence, ter je tudi razložil, kako se bo isto vršilo. Nato so uprizorili naši vneti igralci in spretni igralki ganljivo petdejansko igro „Roza Jelodvorska“. Kljub temu, da jim je bil odmerjen za uk in vaje le kratek čas, so igrali tako živahno in naravno, da smo jih kar občudovali. Zato zaslužijo zares vse priznanje in naravno, da smo jih kar občudovali. Zato zaslužijo zares vso priznanje in iskreno zahvalo. Otvoril in zaključil je to lepo prirediteljsko domačo mešani pevski zbor s svojim priznanim lepim in ubranim petjem pod vodstvom domačega g. organista. Takih zborovanj bi si želeli še več. Po tej poti naprej — tudi v novem letu!

Železna Kapla. (Mila prošnja.) Za nas kaplške fortšritlih purgarje se začne zdaj spet čas ponočnega razgrajanja, plesa in popivanja. Zato pa je treba denarcev, dobra volja sama še ni zadosti. Poprej smo dobivali večkrat podpore od lutriš-Südmarke, zdaj pa je menda tudi tam že suša v kasah, ker na nas presneto malo pride. Zato se obračamo do vas neumnih kmetov in delavcev z milo prošnjo, da nam zanaprej še bolj pridno nosite svoje težko zaslužene groše v naše gostilne, posebno v „prajhaus“ in štacune. Bolj ko nam boste nosili svoj denar, tem prej se boste iznebili svojih gruntov in hoste lahko šli s trebuhom za kruhom. To si želimo za novo leto mi, kaplški fortšritlih purgarji, vaši prijatelji. Uslišite nas!

Podljubelj. Zaradi pomanjkanja prostora še-le danes prinašamo to poročilo. Naše prireditve oživljajo vedno večje kroge. Vsaj vidimo, da ne delamo zastoj. K zadnji prireditvi jih je bilo toliko, da so bili prostori v Domu premajhni. Dobitkov je bilo mnogo. Posebno trgovci iz Borovclj so nam šli na roko. Javno zahvalo izrekamo tem potom vsem našim dobrotnikom, posebno pa našim vrlim trgovcem gospodom Kometer, Renko in Mihael Wernig, in jih vsem slovenskim rodoljubom v okolici prav toplo priporočamo. Ravno tako naša domača trgovca gg. Smole in Urban Hafner, ki sta se tudi letos izkazala s krasnimi darili. Mi vam drugega nimamo dati kot svojo zahvalo in zatrdilo, da vas bomo podpirali in priporočali našim ljudem. So še tudi drugi darovalci, ki pa nočejo biti imenovani, ker se bojijo doktorja Maurerja, ki jih zaradi teh daril strahovito napada. Mi jih torej njim in doktorju Maurerju naljubo zmolčimo, potihem pa bomo tudi njihova imena, glasno pa ime gospoda doktorja zdravnika povedali. — V štirih tednih nastopimo z novo, krasno igro „Pri Miklovih“, ki je edina last našega odra in se ni še nikjer predstavljala na slovenski zemlji.

Brncea. (Igra.) Prav lepo smo se na novega leta dan v tukajšnjem tamburaškem domu kratkočasili. Ponovila se je igra „Na betlehemskih poljanah“, igralci so izvrstno svoje vloge rešili in udeležba je bila kar ogromna. Prav v velikem številu so nas obiskali št. Lenartčani, na čelu jim preč. g. župnik Andrej Sadjak; prišli so pa celo iz loških in vratskih rut. Po igri je nastopil kot govornik vrli in nadarjeni mladenič Črnkelnov Janez iz Žužalč, kateri nas je podučil glede ljudskega štetja. Upamo, da se bo še večkrat oglašil.

Zilska Bistrica. Nekdo je začel trositi po tukajšnjem okraju lažljivo vest, da bodo vlagatelji tukajšnje posojilnice izgubili svoj denar. Izjavljamo, da je to grda laž in da bomo dotičnega, ki trosi te laži, ako le dobimo zanesljive priče, takoj izočili roki pravice. V slučaju, da bi naš denarni zavod izgubil kdaj na kakršenkoli način kako večjo svoto, je zavod na to dobro pripravljen, ker ima 21.700 K rezervnega zaklada in je potemtakem popolnoma izključeno, da bi mogli priti vlagatelji kdaj ob svoj denar. Toliko v obvestilo vlagateljem, da ne bi vsled nasprotnih laži — brez potrebe — vzdigovali svojih vlog in s tem samih sebe oškodovali za obresti. Razume se pa samoposebi, da dobi vsak svoj denar, ako ga želi. *Odbor.*

Brdo ob Zili. (Nadučitelj Martinjak.) O gostilni pri Janšicu na Brdu, katero je skoro eno leto dejansko imel v našem ubegli naš nadučitelj Martinjak, pisal je naš vrli državni poslanec Grafenauer ravno pred enim letom v „Miru“ pod naslovom „Fajerberov ples“ o balu brez licence na god sv. Štefana med drugim tudi tole: „Župan mu (pismonoši) in takrat ob enem tudi občinskemu slugi“ prestriže besedo in ga vpraša, li ima kak list od okrajnega glavarstva. Nato mu pismonoša odgovori: »So bili pri okrajnem

Vzemite,

ako imate nahod, hripavost, zasliženje ali težko sapo, Fellerjev fluid z znamko „Elsa-fluid“. Sami smo se prepričali pri bolečinah v prsih, v vratu itd. o njegovem lekajočem, kašelj utehajočem, oživljajočem učinku. Dvanajsterica za poskušnjo 5 kron, dve dvanajsterici K 8-60 franko. Izdelovatelj samo lekarnar E. V. Feller v Stubici, Elsa-trg št. 67 (Hrvatsko).

glavarstvu — Martinjak je bil — in dobili so odgovor od okrajnega glavarja: „Napravite prošnjo, dokler prošnja kroži okoli, napravite pa vaš »bal«.“ Vprašam tem potom gospoda c. kr. okrajnega glavarja: Ste tako govorili? Če ste, potem sem na jasnem, če niste — je Vaša dolžnost, da rešite Vašo čast; potem hočem biti na jasnem. Ako pa se je vršil »bal« pod pretvezo otvoritve omenjene gostilne, Vam naznanjam, da so v tej gostilni in zunaj nje že v nedeljo, dne 31. vinotoka 1909 tulili volkovi. V petek, dne 24. grudna, pokazal je naš pismonoša in občinski sluga gospodu županu brzojav ali telegram, po katerem je menda naš deželni odbor dovolil vršitev »bala« na omenjeni dan. Izročil ta telegram pa gospodu županu ni. Gospod državni poslanec na to vprašanje seveda ni dobil nobenega odgovora. Odposlala pa se je zavoljo gostilne „Martinjak“ tudi od privatne strani na okr. glavarstvo pritožba, v kateri je bilo omenjeno, koliko ljudi samo v brdski župniji zavoljo pijače ali prezgodaj nmrje ali pa čisto uboža in kateri so bili naznanjeni dnevi, ob katerih se je v tej gostilni brez licence plesalo ali pa brez pristojbine za policijsko uro celo noč vpilo in popivalo. Celo poslanec Grafenauer je bil v tej pritožbi kot priča naznanjen. Okrajno glavarstvo, katero bi zavoljo obstoječih razmer samo imelo to stvar odločiti ali pa vsaj nadzorovati, odstopilo je vse skupaj občinskemu predstojništvu in se potem za to zadevo sploh ni več brigalo. Uspeh omenjenih pritožb je pa bil, da se je za leto 1910. vplačalo v celi občini 10, reci deset kron, pristojbine za policijsko uro, med tem ko bi morala gostilna „Martinjak“ sama plačati vsaj kakih 50 K in kazni za ples brez licence še posebej. Kako bi bilo koristno za toliko ljudi in družin, ko bi naše okr. glavarstvo tudi z ozirom na alkohol pokazalo tisto energijo, kakor smo jo občudovali zdaj, ko je ob priliki ljudskega štetja zavrnilo kar vse štiri od občinskega predstojništva za številne komisarije predlagane može. Radi bi vedeli, ali je okr. glavarstvo res prepričano, da bodo učitelji pri ljudskem štetju bolj sposobni in bolj pravični kakor pa bi bili duhovniki, in kaj ima isto zoper našega občinskega svetovalca, tesarskega mojstra Pavla Wallner, ki je bival pred tremi leti dalje časa v Ameriki, ki je še le zadnje leto naredil izkušnjo za tesarskega mojstra in o katerem se vendar ne more reči, da bi bil „prononsiran“ Slovenec, kakor se to o duhovnikih zatrjuje. Ali je bilo to postopanje okr. glavarstva res umestno in tudi popolnoma postavno, je druga vprašanje, ki bode se brzkone tudi še rešilo.

Brdo na Zili. (Nekaj novega ob novem letu.) Cerkev je domovina Slovencev! Dokler bodo Slovenci ljubili cerkev in spoštovali svoje duhovnike, jim sam peklenšček ne bo mogel do živga, dasiravno je menda tudi on navdahnjen z nemškonarodno kulturo na Koroškem. Na našo občino prežijo nemškonarodne „oblasti že 30 let z občinskimi smetniki“ v roci; a tembolj, kot si prizadevajo pometati z nami, tembolj jih pomedemo mi. — Slovenec se zbujaja, za to ne pomaga nobena žavba več! Mi nočemo služiti več nemškonarodnemu „Baalu“ in njegovim višjim in nižjim — „duh“-ovnikom — mi se oklepamo zmirom trdnješi naše lepe „Slovenije“. Dne 1. grudna je šolski vodja Martinjak prav izdatno „poagital“ za nas; dne 1. prosinca pa nam bodo priškočili svojevoljno še c. kr. vladni organi z ljudskim štetjem na pomoč. Nemški Mihelj! Mi godemo, ti plešeš; a slabo znaš. E, te bomo mi naučili plesati „prve“. To so politične in narodne gospodarske novosti v novem letu. A za beležiti imam tudi lep napredek na kulturnem polju. Na Brdi imamo zelo staro in zelo lepo farno cerkev, kar se tiče njene stavbe. Imamo pa tudi zelo pridnega in za lepoto cerkve vnetega gospoda župnika, kateri obračajo vso skrb tudi v ohranjanje cerkvenih umetnin. Popraviti so dali pretečeno leto obe, s slikarji na steklo iz petnajstega stoletja okrašeni okni in oltar v „Grofovski kapeli“ in jih tako oteli preteče pogube s pomočjo in podporo gospoda grofa Leopolda Kuenburg. Preč. g. župnik imeli so v tem slučaju precej sitnosti od strani, odkoder se jih najmanj pričakuje; gosp. grof pa se je za to stvar zelo zanimal in tudi gmočno podpiral. Obema priručna hvala! Na novega leta dan nam pa je zapel naš cerkveni zbor pod vodstvom „orglarskega kandidata“, Antona Jobst, kateri je gojenec orglarske šole v Ljubljani, latinsko sv. mašo — gotovo prvo, odkar stoji naša farna cerkev. To je jako lep napredek, v tako kratkem času. Mladina, le tako naprej! Otresi se smrdljivega nemščstva in bodi svoja!

Gospodarske stvari.

Povišanje delniške glavnice Jadranske banke v Trstu. Poroča se nam, da se je v včerajšnji

seji upravnega sveta Jadranske banke sklenilo enoglasno, da se poviša delniško glavnico od K 4.000.000 na K 6.000.000. Jadranska banka, ki je praznovala te dni petletni jubilej svojega obstanka, poviša v tem času že petič svojo delniško glavnico, kar najbolje priča o njenem napredku in razvoju in o simpatijah, ki jih uživa ta naš zavod v merodajnih krogih. Z navedenim korakom stopa Jadranska banka na čelo avstrijskih jugoslovanskih bančnih zavodov in prepričani smo, da bo tudi v bodočnosti izpolnjevala svojo nalogo in se tudi nadalje še bolj razvijala. Že danes zamoremo javiti, da uspehi leta 1910 odgovarjajo, vkljub temu, da je imel zavod četrti milijon šele od 1. junija t. l. popolnoma na razpolago, percentuelno uspehom prejšnjih let, tako, da je za to leto najmanj 6% na dividenda že zagotovljena. Rezervni fondi se bodo z dotacijo iz čistega dobička in iz arije nove emisije skoraj podvojili. Upravni svet določil je emisijski kurz V. izdaje delnic na K 425 — za stare delničarje (na dve stare delnice pripade ena nova) in na K 445 — za nove subskribente, t. j. približno isti kurz kakor za IV. izdajo in se je odločil za ta razmer, jako nizek kurz samo iz vzroka, da zadovolji subskribente, na katerih prijave se ni mogel pri zadnji emisiji ozirati in da pridobi zavodu kolikor mogoče veliko število novih interesentov. Uspeh emisije je že danes zagotovljen od bančnega sindikata, vendar pa je pričakovati sodeč po splošnem zanimanju, ki je vladalo že sedaj, ko se je doznalo, da se misli povišati delniško glavnico, da bo tudi takrat na javno subskripcijo izložen znesek prepisan. Subskripcijski rok konča z dnem 15. februarjem 1911. in prične Jadranska banka, katera že danes sprejema predpriprave za novo emisijo, razpošiljati v najbližjih dneh tozadevna povabila. — Upravni svet Jadranske banke sklenil je ob enem, zahtevati vladno dovoljenje za povišanje delniške glavnice do zneska K 12.000.000 — Pripominjamo, da so notirane delnice Jadranske banke v uradnem kurzem listu tukajšnje borze in da bodo najbrže drugo leto notirane tudi na dunajski borzi.

Iz srca se nam je radovati na krasnih vseh tega našega domačega zavoda.

Pozor na svinje! Deželna vlada koroška je razglasila sledeče: Da se prepreči razširjenje živalskih kužnih bolezni, prepoveduje za vso koroško deželo c. kr. deželna vlada na poziv c. kr. kmetijske družbe za Koroško na podlagi § 25. zakona proti kužnim boleznim z dne 6. avgusta 1909, drž. z. št. 177, prosto, nenadzorovano letanje svinj po cestah, potih, nezagrajenih pašnikih, njivah, travnikih in sosednjih dvoriščih, v tujih občinah itd. Prestopki tega razglasa, zlasti če se vsled njih zanese in razširi kužna bolezen drugam, se bodo kaznovali po določbah 8. odstavka splošnega zakona zoper kužne bolezni.

Živinska kužna bolezen na gobcu in parkljih. Kot okužen okraj je razglašen ves okraj med Dravo na severu, ljubeljsko cesto, holburškim mostom čez Dravo izvzemši kraje Kožentavra, Podgora, Podlublje na vzhodu, potokom v Področici in Bistrico izvzemši kraj Bistrica pri Št. Jakobu na zahodu in deželno mejo proti Kranjski na jugu; ta okraj obsega torej del občin, oziroma občine Št. Jakob v Rožu, Bistrica v Rožu, Svetnavas in Slov. Plajberk. Vsak uvoz ali izvoz goveje živine, ovc, koz in svinj v tem okraju je deželna vlada pod kaznijo prepovedala.

Društveno gibanje.

Možica. Kršč. slov. izobraževalno društvo „Peca“ v Možici priredi 8. prosinca 1811 v svojih prostorih pri Zagmeistru svoj občni zbor. Na sporedu je govor za kmetovalce in za tem sledi volitev novega odbora in pobiranje zaostale članarine kakor tudi sprejem novih udov. V odmorih zapoje naš moški zbor katero, kakor „Domovina mili kraj“, „O mraku“, „Tiha luna“, „Eno devo“ itd. Udje našega društva, pridite v obilnem številu in razglasite tudi svojim sosedom in prijateljem.

Šmihel pri Pliberku. Naše slov. kat. izobraževalno društvo priredi v nedeljo, dne 8. januarja, ob 3. uri popoldne pri Šercarju v Šmihelu svoj letni občni zbor in veselico po sledečem posredu: Pozdrav, poročila odbornikov, volitev odbora. Potem igri „Rdeči nosovi“, in „Marijin otrok“. Nato poroča č. g. kaplan Ivan Hornböck o jeruzalemskem romanju, z uporabo skioptika. Ker moramo za skioptikon, ki stane 500 kron, plačati primerno odškodnino, se bo pobirala vstopnina po 10 vinarjev višje kakor ponavadi. K prav obilni udeležbi vljudno vabi odbor.

Želtnje pri Velikoveu. Na Sladkega imena dne 15. t. m. popoldne po blagoslovu priredi izobraževalno društvo na Želtnjah mesečno

zborovanje. Na sporedu je zelo poučno predavanje o gospodarskem napredku v Švici. In še drugi govor. K obilni udeležbi vabi odbor.

Politične vesti.

Vlada Bienenrth III.

Kakor je bilo pričakovati, je poveril cesar barona Bienenrtha s sestavo novega ministrstva. V parlamentarnih krogih je mnenje, da bo Bienenrth s sestavo novega kabineta do 10. januarja gotov. Če sestavi Bienenrth novo ministrstvo tako, kakor je bilo njegovo predpustno ministrstvo, potem bo prišel z dežja pod kap. Toliko je gotovo, da v novem ministrstvu ne bo več notranjega ministra Haerdla, delavskega Ritta, finančnega Bilinskega, železniškega Wrbe, ki je koroškim Slovincem v najslabšem spominu, in gališkega Dulembe. O justičnem ministru dr. Hohenburgerju se slišijo različni glasovi. Bog ga nesi! Stürgkh, ki ima močno oporo pri Bienenrthu in prestolonasledniku, bo kljub nasprotovanju nemških svobodomiselncev ostal, dobil pa bo drug resort, morda postane notranji minister. Za nas Slovence pride v poštev vprašanje: Če stopijo Čehi v ministrstvo, bi bilo pač pričakovati, da pritegne Bienenrth v ministrstvo enega Jugoslavana; če se slednje ne zgodi, je možno, da se prijateljske vezi med Čehi in Jugoslavlani zrahljajo.

Književnost in umetnost.

Dve častni nagradi razpisani po pevskem zboru „Glasbene Matice“ vsako po 100 K je priznala „Glasbena Matica“ g. Emilu Adamiču za „Tri večerne pesmi“ in skladatelju J. Novaku za „Balado“ s sopranskim samosplovom, mešanim zborom in orkestrom. — Na razpis je došlo 11 skladb. Pošiljatelj nenagrajenih skladb dobe iste z neodprtimi kuverti nazaj, ako nam pošljejo geslo in naslov, pod katerim naj se jim vrnejo.

Staršem. Pouk o vzgoji. Spisal Anton Bonaventura, škof ljubljanski. Cena izvodu 60 vin., deset izvodov in več po 56 vin.

Mladenicem. Drugi zvezek. Življenje po veri. Spisal Anton Bonaventura, škof ljubljanski. Cena izvodu 1 K 20 vin., deset in več izvodov po 1 K.

Mladenicem. Prvi zvezek. Obramba vere. Spisal Anton Bonaventura, škof ljubljanski. Cena izvodu 1 K desetim izvodom in več po 80 vin.

Dekletom. Prvi zvezek. Krščansko življenje. Drugi natis. Spisal Anton Bonaventura, škof ljubljanski. Cena izvodu 80 vin., desetim in več po 50 vin.

Ženinom in nevestam. Pouk za srečen zakon. Spisal Anton Bonaventura, škof ljubljanski. Cena 30 vin.

Ljubljanski pastirski list za l. 1910. O pogostem in vsakdanjem svetem obhajilu. Cena 30 vin.

Vse te knjige se dobe v „Katoliški Bukvarni“ v Ljubljani.

Kolera in kako se je moramo čuvati. To brošuro je kot 5. zvezek svoje „ljudske knjižice“ izdal urednik Vekoslav Spindler v Celju in se dobiva knjižica pri njem. Posamezen izvod stane 20 vinarjev in je treba poslati znesek bodisi v denarju bodisi v znamkah vnaprej. Knjižica je poljudno prirejena po hrvaški brošuri g. dr. Vladimira Vrabčevića, ki je doživela 40.000 naklade.

Kaj je novega po svetu.

Občni zbor celjske zveze. Dne 29. grudna 1910 se je vršil v Celju občni zbor „Zveze slovenskih posojilnic“, ki je znana po Koroškem po imenu celjska zveza, in od katere so odstopile s par izjemami vse koroške posojilnice. Zveza je bila prej zelo trdna. Odkar pa so se v njo vrinili mladi liberalci in izrinili iz nje stare izkušene posojilničarje, smo koroški Slovenci obrnili tej zvezi hrbet in se pridružili tja, kamor nas vleče naša politična in gospodarska bodočnost, središču Slovenije, Ljubljani. Ko je nastopila celjski zvezi mladoliberalna doba, je zveza šla navzdol. Vsled lahkomišelnega gospodarstva je imela že l. 1909 bilančne izgube 50.000 K. Sedaj pa je na hiši vknjiženih 70.000 K, celjska posojilnica pa terja 80.000 K, ki jih je posodila zvezi. Občnega zbora se je udeležilo 11 posojilnic, ki so bile prej včlanjene pri celjski zadružni zvezi. Prišlo je do zelo razburljivih prizorov. Gg. Pušenjak, dr. Benkovič, dr. Verstovšek, Zörner in Schöff so liberalno gospodarstvo neusmiljeno izmivali. Dr. Božič je priznal, da je bil „Narodni Dnevnik“, ki je mnogokrat napadal naše politično sredstvo in je sedaj ob novem letu zaspal, tiskan od zveze po režijski ceni. Razburjenje je porabil dr. Kukovec, da je

zaključil občni zbor; v kratkem se vrši nov občni zbor. „Mirovi“ čitatelji se bodo še dobro spominjali, da je celjska zveza svoj čas vzela v varstvo znanega prevaljskega Pristova in vsled tega ni mnogo manjkalo, da bi bila prišla prevaljska pošiljilnica za vedno v nemškutarske roke. Tako se počasi kaže, da so bili vsi nasveti političnega vodstva koroških Slovencev pravi, in da se nobenemu ni treba kesati, ako jih je upošteval. nasprotno pa smejo obžalovati vsi, ki so iz same ljubezni do importiranega slovenskega liberalizma imeli za vse naše nasvete gluha ušesa.

Doječe matere

dobe s Scott-ovo emulzijo nove moči ne samo zase, ampak tudi za otročička. Mleko se pomnoži in je redilnejše; pete postane naravno cvetoče in živahno. Njen okus je prijeten in ni nikoli zoperen; celo pri daljšem uporabljenju. Še več,

SCOTT-OVA EMULZIJA



je gotovo bistveno bolj učinkovita kot navadno ribje olje, in več sto babie najtopleje priporočajo v svojih pismih Scott-ovo emulzijo.

Pristna le s to znamko — z ribičem — kot z jamstvenim znakom Scott-ovga ravnarja.

Cena izvirni steklenici 2 K 50 vin.
Dobiva se v vseh lekarnah.

Cesar se je nekoliko prehladil, vendar njegova bolezen ni nevarna.

Občinske volitve v Ljubljani se bodo vršile po novem volilnem redu in je zapisnik vdilcev že sestavljen.

Njega ekselencija tajni svetnik baron Aleksander pl. Hoyningen-Huene v Petrogradu je iz lastne initiative pisal sledeče pismo g. dvornemu lekarnarju Fellerju: „Prejmite mojo najtoplejšo hvalo za pošiljatev Vašega čudovitega pristnega Fellerjevega fluida. Mji nogi je dobro storil, napetost in bolečine so izginile, da se morem zopet prosto gibati. Storil bom po svoji moči da priporočim pristni Fellerjev fluid svojim znancom in zdravnikom kar najbolje.“ Fellerjev fluid z znamko „Rzafluid“ se dobiva pri dvornem lekarnarju E. V. Feller Stabica, Elzin trg št. 67. Hrvatsko in sicer 12 malih, 6 podvojnih ali 2 specialni steklenici franco za 5 K. Sliši se mnogo ugodnega o vsestranskem učinku tega priznanega domačega zdravila, ki ima, kakor sledi iz zgornjega pisma, navdušene pristaše tudi na tujem.

Zaradi veleizdaje je aretirala policija v Pulju tri mlade Italijane in zaplenil knjige laškega društva „Edera“.

Bistro glavo! Močne živce! Zdravo spanje imamo in nobenih bolečin v glavi in v vratu nimamo več, odkar rabimo Fellerjev fluid z znamko „Elza-fluid“, ter isti prežene bolečine in odstrani oslabeleost ter oživlja. Ivanajsterica franco 5 kron. Ne poznamo nobenih bolečin v želodcu več, ne krča, ne zgage, ne tiščanja v želodcu, okar rabimo Fellerjeve odvajalne kroglice z znamko „Elzekroglice“. 6 škatel franco 4 krone. Pristne razpošilja samo E. V. Feller v Stabici, Elza-trg št. 67 (Hrvatsko).

50 letnica „Narodnih listov“. Čeki dnevnika „Narodni listy“ je obhajal 1. prosinc. t. l. svojo petdesetletnico. Leta 1861 jih je začel izdajati dr. Julij Grégr. Sodelovali so razni dlični češki politiki, rodoljubi in učenjaki kakor Palacký in Rieger. List so hoteli ugonobiti s tjbami. Že prvo leto je imel list 32.000 gld dolga. Dr. Julij Grégr je bil obsojen v štirimesečen zapor in v denarno globo 3000 gld. Vsa Češka e manifestirala za dr. Grégra, ki ga je kot naodnega Čeha preganjala Schmerlingova vlad. Znan je iz tistega časa rek dr. Grégra: „Rae ječo in verige kakor prostost sužnja.“ Sedaj so „Narodni listy“ največji češki dnevnik. Iz tega spoznamo, da so bili svoj čas tudi Čehi preganjani kakor sedaj koroški Slovenci, toda sam tako dolgo, dokler se niso otresli tujega jarma.

Smer našega delovanja mora stremeti za tem, da se vsi sestavni deli našega naroda točno in pravilno razvijajo in vzporedno napredujejo. Edino tako naj je mogoče rešiti narod propadanja in ga iztrgati iz rok vsiljivih tujcev. Geslo: „Svoji k svojim“ naj vodi vsko našo stopinjo. Zato priporočamo vsem slovenskim rodbinam prav topla izdelke Kolinske tovarne za kavine rimesi v Ljubljani, katera se prodaja v korist „Slovenske Straže“.

Proda se posestvo

v večjem kraju na Spodnjem Konškem. Posetje je 24 birnov, nekaj travnikov. S posestvom je združena tudi pekarija. Cena je 18.000 K. Več pove uredništvo „Mira“ št. 53.

Tržne cene v Celovcu

29. grudnia 1910 po uradnem razglasu:

B l a g o	100 kg				80 litrov (biren)				
	od		do		K	v			
	K	v	K	v					
Pšenica	—	—	—	—	—	—			
Rž	17	50	18	10	10	30			
Ječmen	—	—	—	—	—	—			
Ajda	17	—	17	70	8	50			
Oves	17	—	18	—	6	23			
Proso	—	—	—	—	—	—			
Pšeno	—	—	28	57	18	—			
Turščica	—	—	—	—	—	—			
Leča	—	—	—	—	—	—			
Fizola rdeča	—	—	—	—	—	—			
Repica (krompir)	—	—	8	88	4	—			
Deteljno seme	—	—	—	—	—	—			
Seno, sladko	6	—	7	—	—	—			
„ kislo	8	50	5	50	—	—			
Slama	3	50	5	—	—	—			
Zelnate glave po 100 kosov	—	—	—	—	—	—			
Repa, ena vreča	—	—	—	—	—	—			
Mleko, 1 liter	—	24	—	28	—	—			
Smetana, 1 „	—	60	1	20	—	—			
Maslo (goveje) 1 kg	3	—	3	20	—	—			
Surovo maslo (putar), 1 „	3	—	3	60	—	—			
Slanina (špeh), povoj, 1 „	2	20	2	40	—	—			
„ „ surova, 1 „	1	90	2	10	—	—			
Svinjska mast 1 „	2	20	2	30	—	—			
Jajca, 1 par	—	24	—	26	—	—			
Piščeta, 1 „	2	40	2	60	—	—			
Race	4	—	4	50	—	—			
Kopuni, 1 „	8	—	10	—	—	—			
30 cm drva, trda, 1 m ²	3	20	3	60	—	—			
30 „ „ mehka, 1 „	2	80	3	—	—	—			
Ž i v i n a	Počrez		100 kilogramov				Prignalo	Prodalo	
			žive vage		zaklana				
	od	do	od	do	od	do			
		v k r o n a h							
Konji	—	—	—	—	—	—	—	—	
Biki	—	—	—	—	—	—	—	—	
Voli, pitani	—	—	—	—	—	—	—	—	
„ za vožnjo	—	—	—	—	—	—	—	—	
Junci	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krave	280	590	72	76	—	—	39	9	
Telice	300	—	—	—	—	—	1	1	
Svinje, pitane	—	—	—	—	140	148	103	89	
Praseti, plemena	20	58	—	—	—	—	20	58	
Ovce	—	—	—	—	—	—	—	—	

Rojaki, spominjajte se podljubelskega „Delavskega doma“.

Kathreiner

Kneippova sladna kava

je le ena, posnemkov pa je več! Zato pozor! Zahtevajte in jemljite samo izvirne zavoje z imenom

Kathreiner

Naprodaj je ena ma'a kmetija, pohištvo v dobrem stanu, s precejšnjim sadnim vrtom, njivami in gozdom, obsegajoče vкуп 9 oralov, vse na eni parceli z inventarom ali brez njega, iz proste roke pod ugodnimi pogoji. Več pove posestnik **Juri Ruprecht** pd. Weinzerl, Popnaves, pošta Grebinj, Koroško.

Jožef Božič v Celovcu
Beljaška cesta št. 14

priporoča svojo trgovino s špecerijskim blagom ter izdelki kakor svojo bogato sortirano zalogo z najboljšim blagom in z najučnejšo postrežbo. Prečastitim župnijskim uradom priporoča patentirano olje za večno luč, posebno fino kadilo, francoski stentid. Naročila se tudi sprejemajo v Pavličevi ulici št. 7.

R. WOLF

Magdeburg - Buckau,
Podružnica Dunaj, III., Heumarkt 21.

Patentni

uročeparni lokomobili

z brezventilnim preciznim upravljanjem.

Izvirna sestava Wolf 10—800 HP

Najbolj dovršeni in gospodarski stroji

za industrijo in poljedelstvo.

Vseh izdelkov nad 720.000 HP.

Tiskarna Družbe sv. Mohorja
se v ljudno priporoča za natiskovanje vizitnic, pismenih zavikov itd. po najnižjih cenah.

Svarilo!
Prosimo spoštovana gospodinja, ne zahtevajte pri nakupu kar na kratko zavitek ali zabojček „cikorijske“, temveč določeno znamko:
: Franck :
da imate jamstvo za vedno jednako in najboljšo kakovost. — Pazite pri tem na varstvene znamke in podpis, kajti naše zamotanje se v enakih barvah, papirju in z podobnim natisom ponareja. —



Tovarna znamka. Tovarna znamka. Tovarna znamka.

Henrik Franck & sinovi

el. X 4457, 12:30 H. V.

Upoštevajte sledeče vrste.

Ako želodec slabo prebavlja

in so vsled tega moteni tudi druge službe organizma, se uspešno rabi dr. Rose balzam.

Preizkušeno iz izbranih najboljših in uspešnih zdravilnih zeli skrbno pripravljeno, tek zbujačo in prebavljanje pospešujoče in lahko odvajajoče domače zdravilo, ki ublaži in odstrani znane posledice nezmernosti, slabe diete, prehlajenja in zoprnega zaprtja, na pr. gorečico, napenjanje, nezmerne tvoritve kislin ter krče je dr. Rose balzam za želodec iz lekarn B. Fragnerja v Pragi.

SVARILO! Vsi deli embalaže imajo postavno depozitarno varstveno znamko.

GLAVNA ZALOGA: **LEKARNA**

B. FRAGNER-ja, c. in kr. dvornega dobavitelja, „Pri črnem orlu“, PRAGA, Mala strana 203, vogal Nerudove ulice.

Po pošti se razpošilja vsak dan. Cela steklenica 2 K, pol steklenice 1 K. Proti naprej pošiljati K 1.50 se pošlje mala steklenica, za K 2.80 velika steklenica, za K 4.70 dve veliki steklenici, za K 8.— štiri velike steklenice, za K 22.— 14 velikih steklenic poštne prosto na vse postaje avstro-ogrskih monarhije. Zaloge v lekarnah Avstro-Ogr.



Vabilo

na

občni zbor

Hranilnice in posojilnice v Šent-Jurju na Zili,

registrovane zadrge z neomejeno zavezo, ki se vrši

v nedeljo, dne 15. januarja 1911, ob 3. uri popoldne, v hranilnični pisarni št. 2

s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva.
2. Odobrenje računskega zaključka za leto 1910.
3. Izvolitev načelstva, računskega pregledovalca in njegovega namestnika.
4. Čitanje revizijskega poročila.
5. Slučajnosti.

Načelstvo.

Vabilo.

Posojilnica v Kotmarivesi ima svoj

4. redni občni zbor

v nedeljo, dne 15. januarja 1911, ob 10. uri dopoldne, v zadružni pisarni

s sledečim sporedom:

1. Poročilo načelstva.
2. Potrjenje računskega zaključka za l. 1910.
3. Slučajnosti.

Načelstvo.

Louske puške



vseh sestav, priznано delo prve vrste, z najboljšim strelnim učinkom, priporočila

Prva borovska orožnovarniška družba

Peter Wernig,

družba z omejeno zavezo v Borovljah, Koroško. Ceniki brezplačno in poštne prosto.

Posredovalnica

za nakupovanje in prodajanje živine in poljskih pridelkov se otvori zanaprej v „Narodnem domu“ (Aufmuthu) v Velikovcu.

Brady-jeve želodčne kapljice, prej **Marijnocelske** kapljice imenovane, z **Marijnocelsko Materjo** božjo kot varstveno znamko

so najboljše, več nego trideset let prekušeno sredstvo zoper vsakovrstne težave prebavljanja, gorečico, zaprtje, bolečine v želodcu, narejanje kisline itd.

Varovati se je treba pred enako glasečimi se posnemanji in ponaredbami in paziti na obstransko varstveno znamko s podpisom

C. Brady

Dobiva se v lekarnah. — V pokrajine se pošilja po lekarnarju **C. Brady**, Dunaj, I., Fleischmarkt 2/385.

6 steklenic za K 5.—, 3 podvojne steklenice za K 4.50 franko.



V zalogi **Družbe sv. Mohorja v Celovcu** je na novo izšla knjiga:

Razlaganje cerkvenega leta (slovenski Goffine).

Priredil **msgr. Valentin Podgorc.**

Mehko vez. K 4.—, za družnike K 3.—, po pošti 40 vin. več. — Trdo vez. K 5.40, za družnike K 4.—, po pošti 40 vin. več.

Izjava.

Jaz podpisani obžalujem, da sem dne 26. kmavca 1910 gospoda Adolfa Pribil, trgovca v Železni Kapli. v njegovi trgovini in na cesti častno razžalil in prekličem vse svoje razžaljive besede.

Železna Kapla, dne 29. decembra 1910.

Matevž Haller p. d. Stopar v Beli pri Železni Kapli.

Največja trgovina z oblačilnim blagom v Celovcu.

Zaradi poznejše oddaje trgovine redka prilika: Akoravno se je zadnji čas blago silno podražilo in se bo še veliko podražilo, prodajam od 10. februarja 1910 začenši blaga za več kot 250.000 kron pod tovarniško ceno. Za trgovce in krošnjarje, krojače in šivilje še poseben popust. Prosim za obilni obisk. Z odličnim spoštovanjem

Anton Renko, posestnik,

ogel Kramerjeve ulice in Novi trg v Celovcu.

Namesto 40 kron, samo 6 kron. Priložnostni nakup.



Gamsova brada

podobna jelenovi bradi, pristna, zelo lepa, 16 cm dolga dlaka, s starosrebrno Hubert-čevko, s premikajočim oklepom in vijakom, skupaj samo 6 kron. Dlaka in obroč pod jamstvom pristna. Priložnostni nakup, razpošilja po povzetju in colnine prosto izdelovalec gamsovih brad

Fenichel, Dunaj, IX., Altmuttergasse 3/VII.

Mnogo priznanih pisem.

Pozor!

Da se skažem svojim p. t. odjemalcem, sem se zato odločil, da po

inventurnem sklepu

ostalih približno

4000 metrov platnenih ostankov

oddam z izgubo, ostanki so 8—14 metrov dolgi, zelo fine kakovosti, zajamčeno brezpoprešni, rabljivi za najfinejše bale in se prodajajo

po 55 vinarjev pr. 1 meter

Pošilja se po vrsti v zabojih po 40 m proti povzetju.

Pozor! Vsakemu posameznemu odjemalcu se ne pošilja več nego 40 metrov. Za neugajajoče vrnem takoj dehar.

S. Stein, tkalnica, Nachod, Češko.

Loterijske številke 31. decembra 1910:

Linc	23	46	88	40	34
Trst	52	84	87	8	38

: Hotel Trabesinger v Celovcu : Velikovaška cesta št. 5



se priporočila

potnilom, ki prenočujejo v Celovcu.

Tukaj najdejo lepe, snažne in po zimi zakurene sobe po 1 K do 5 K, okusne jedi, dobro pijačo po ceni.

Veliko vorišče za vozove in tri hleve za konje.

Za zabavo služi

kegljišče, po zimi zakurjeno.

Po leti sedi na senčnatem vrtu.

V tem hotelu najdete vsak dan prijetno slovensko družbo, posebno v sredah večer.

Velike tovarne za shode in veselice.

Na kolodvoru pričakuje gostov domači omnibus. Lastnik: **Ivan Millonig.**

Podružnica Ljubljanske kreditne banke v Celovcu

Delniška glavica K 5.000.000.

Rezervni fond K 450.000.

Denarne vloge obrestujemo po **4 1/2 %** od dne vloge do dne vzdiga.

Kolodvorska cesta šte. 27.

Zamenjuje in eskomptuje

izrebane vrednostne papirje in vnovčenje zapadle kupone. Daje predjume na vrednostne papirje. — Zavaruje srečke proti kurzni izgubi.

Vinkuluje in devinkuluje vojaške ženitninske kavoje.

Eskomt in inkasso menic. — Borzna naročila.

Centrala v Ljubljani. Podružnice v Spiljetu, Trstu in Sarajevu.

Turške srečke. Šest žrebanj na leto. Glavni dobitek 300.000 frankov. Na mesečno vplač. po K 8.— za kom. Tiske srečke s 4% obrestmi. Dve žrebanji na leto. Glavni dobitek K 180.000. Na mesečno vplačanje po K 10.— za komad.

Prodaja vseh vrst vred. papirjev proti gotovini po dnevnem kurzu.